సింగిల్ డైరీ

వెల్చేరు చంద్రశేఖర్

(గత సంచిక తరువాయి)

6

కాలేజీకి ఎదురుగా బడ్డీకొట్టు దగ్గర సిమెంటు చప్టా ఆ సిమెంటు చప్టాని ఆశ్రయించి కాలం వెళ్ళబుచ్చే స్నేహితుల్లో ముఖ్యమైన వాళ్ళు మూర్తి, చక్రి, సుబ్బారావు కాక మరిద్దరు, ఆ సిమెంటు చప్టాని ఆశ్రయించిన మిత్రులకి అన్ డిస్ప్యూటెడ్ కింగ్ మూర్తి. మూర్తికి ఇరవైఏళ్ళుంటాయి. బియస్సీ రెండో సంవత్సరం చదువుతున్నాడు. సోడాబుడ్డీ కళ్ళద్దాలూ, బండముక్కూ, చూపరులకు వింతగొలిపే వాడు. మూర్తి మాటలతో మిత్రబృందానికి సరదా కలిగించేవాడు. మూర్తి కాక ఆ సిమెంటు చప్టా ఆశ్రితుల్లో ముఖ్యుడు చక్రి. చక్రికి ప్రేమికురాలు ఉండేది. కాలేజీలో చక్రి, జానకీ బహిరంగంగానే తిరిగేవారు. ఇద్దరూ కలిస్తే ఒక పట్టాన విడేవారు కాదు. అదే చక్రి గొప్పతనం!

ఆ గ్రూపులోనే ఉన్న సుబ్బారావుకి సిల్వర్ సుబ్బడు అని పేరు. ఆ పేరెవరు పెట్టారో తెలీదుగాని, సిల్వర్ గిన్నెలు చప్పుడు చేసినట్టు ఎప్పుడూ లొడలొడా వాగుతాడు. ఎన్.టి.ఆర్ అభిమానసంఘానికి ప్రెసిడెంట్ ప్రతి సినిమాకి మొదటిరోజే, ఎన్ని కావాలంటే అన్ని టిక్కట్లు తేగలడు. అదే వాడి గొప్పతనం. మిగతా ఇద్దరూ ఉన్నారు గాని, వాళ్ళ గురించి చెప్పుకునేది ఏదీలేదు వాళ్ళంతా డిగ్రీలు చదువుతున్నారు. నేను ఇంటరులోనే వాళ్ళతో దోస్తీ చేసాను.

అయిదుగుర్లో మూర్తి, మాటల్లో వోవిధమైన ఆకర్షణ ఉంటుంది. ఆ రోజు మేమంతా సిమెంటు చప్టా దగ్గర కూర్చుని ఉండగా వర్షం వచ్చింది. మేమంతా బడ్డీకొట్టు పక్కగా ఇంటి అరుగు ఎక్కి నిలబడ్డాం, మూర్తి వర్షాన్ని చూసి సీరియస్‌గా ‘ఇటీజ్ వర్షింగ్ రా‘ అన్నాడు. అందరూ నవ్వారు. కొంతసేపు పోయాక సిల్వర్ సుబ్బడు మూర్తిని అనుకరిస్తూ ‘ఇటీజ్ వర్షింగ్ హోయ్‘ అన్నాడు వెంటనే మూర్తి ‘వైడుయు వర్రీ లెట్ ఇట్ వర్ష్‘ అన్నాడు.

మూర్తి సమయస్ఫూర్తి ముందు స్నేహబృందం వెలవెలబోతారు. అందులో భాగంగానే, వో రోజు చక్రి తన ప్రియురాలు జానకి గురించి ఏదో చెపుతున్నాడు, మూర్తికి వినడానికి బోరు కొట్టింది. ఒరేయ్ చక్రీ జానకి గురించి అన్ని మాటలెందుకు రెండు ముక్కల్లో చెప్పచ్చు ‘కళ్ళంత పళ్ళు, పళ్ళంత కళ్ళూ‘ అన్నాడు.

అర్థం కాలేదు. చక్రి వెళ్ళిపోయాక మూర్తిని ‘కళ్ళంత పళ్ళూ పళ్ళంత కళ్ళూ, అంటే ఏమిటి?‘ అని అడిగా .. ‘శాస్త్రకారుడు స్త్రీకి దానిమ్మగింజల్లాంటి పళ్ళు చెంపకు చేరడేసి కళ్ళూ, ఉండాలని చెప్పాడు. కాని జానక్కి దానిమ్మగింజల్లాంటి కళ్ళు, నోట్లో చేరడేసిపళ్ళున్నాయి. అదీ తిరకాసు‘ అన్నాడు.

అందరం హాయిగా నవ్వుకున్నాము. ఎందుకంటే జానక్కి పళ్ళు ఎత్తు మూర్తిలో ఒక ఆర్టిస్ట్ ఉన్నాడు. ఆ కళాకారుడి ఉన్నతం ఎంతో నాకు తెలీడంలేదు.

ఆ రోజు విల్స్ సిగరెట్ పేకెట్ తీసుకున్నాడు. దానిమీద రాసున్న (W.D.H.O.WILLS) అంటే అర్థం తెలుసా అని అడిగాడు.

'తెలీదు' అన్నాం.

'వైఫ్ డిజైర్స్ హస్బెండ్ అకేషనల్లీ విల్స్' అంత గ్రేస్ ఫుల్‌గా ఉంటుంది. ఈ సిగరెట్ కాలిస్తే అన్నాడు.

'కాని చాలామంది చార్‌మినార్ కాలుస్తారు వాళ్ళ విషయం ఏమిటి? ' సిల్వర్ సుబ్బడి సందేహం. 'నీకున్న ఒక్కమినార్ సంగతి చూసుకోవోయ్. మిగతా వాళ్ళ సంగతి నీకెందుకూ....' అంటూ సిల్వర్ సుబ్బడ్ని కామ్మకట్టేసాడు.

ఒకరోజు చక్రి సిమెంటు చప్టా దగ్గరకి వచ్చేసరికి, 'ఏరా మొహాలు కడుక్కునే వచ్చావా'? అనడిగాడు.

దాన్ని చక్రి తప్పుగా అర్థం చేసుకుని 'మొహమా పొద్దున్నే కడుక్కున్నానుగా' అన్నాడు.

'అదికాదోయ్ చక్రీ జానకితో అలా ప్లేగౌండులోకి వెళ్ళి జిమ్‌కి పక్కగా ఎవరికి కనపడకుండా చెట్టుకింద కూర్చున్నావా? ముద్దుకో, ముచ్చటకో, కక్కుర్తి పడకుండా ఉంటావా? నీమొహానికి కుంకమో, కాటుకో అంటుకుందనుకో, దాన్ని శుభ్రం చేసుకుంటే దాన్ని మొహాలు కడుక్కోడం అంటాం... పొద్దున్నే నిద్రలేచి మొహంతో పాటు కడుక్కునే మొహాలు వేరు. నువ్వింతవరకూ ఆ లెవలుకి రాలేదు. ' అన్నాడు. మేమంతా నవ్వాం మాతో చక్రికూడా నవ్వాడు.

✡✡✡

రోజులు గడవడం కోసం.. సినిమాలు చూడడం, పుస్తకాలు చదవడం సిమెంట్ చప్టా దగ్గర కబుర్లు చెప్పడం.. ఇవి కాక సీక్రెటివ్ పనుల్లో రమణి సెక్స్ పుస్తకం చదవడం ఒకటి, సెక్స్ కథలు.. వాటిని చదవడానికి మనసు పడే తపన.. చదువుతుంటే శరీరపు తహ తహ .. ఊహల్లో ఆనాటి కృష్ణప్రియ... ఈనాటి మధురవూహలు.... అరచేతిలో అందమైన కలలు.. కలల్లో కైపు... లావా పొంగి ప్రవహించే అనుభూతి! మైకం వీడి లోకంలో అడుగుపెట్టి నిర్వేదం నిస్పృహాయత పరిపాటయిపోయి, ఏమిటీ తపన అన్న ఆలోచనే రాలేదు... వచ్చేంతగా మనసెదగలేదు....

అందులే తెలుకొండిలా ఉలికిపడుతున్న మనసుని... మౌలికమైన ఇన్‌స్టింక్ట్‌ని... ఎపుడవకాశం దొరుకుతుందా? ఏలోతుల్లో ఆనందపుటంచు తగులుతుందా అన్న ఆలోచన ఎత్తుల్లో వెదికేకళ్ళు... ఇవన్నీ కలిసి మనసంతా చదరంగపు గళ్ళల్లా గజిబిజిగా ఉన్నా చాలా బిజీగా ఉంది.

పుస్తకాలు చదవడం అంటే అద్దెకి సెక్స్ పుస్తకాలు తెచ్చుకు చదవడం హాబీ అయిపోయింది. కాలేజీ పుస్తకాలు పరీక్షలముందు చదివితే చాలు అనిపించేది. అది రాజగోపాల్ స్నేహం వల్ల వచ్చిన వోవర్ కాన్ఫిడెన్స్!

ఒక రోజు కాలేజీ నుండి వచ్చి, నా పుస్తకాల రేక్‌లో పెట్టిన రమణి పుస్తకం గురించి వెదికాను. అది కనబడలేదు. బావ మీద అనుమానం వచ్చింది. బావ తీస్తే ఇంక తిరిగి ఇవ్వడు నన్ను వెటకారం చేస్తాడు. రెండు రోజులు బావ వెటకారాల కోసం ఎదురు చూసాను. కాని బావ అలాంటి వెటకారాలేవీ చెయ్యలేదు. మరి బావ తియ్యకపోతే ఎవరు తీస్తారు? ఇంట్లో ఇలాంటి పుస్తకం చదివే వాళ్ళెవరు? ఇప్పుడా పుస్తకం ఇవ్వకపోతే దాని ధర ఇచ్చుకోవాలి! లేదా రోజూ పదిపైసల చొప్పున దాని అద్దె పెరిగిపోతుంది. రెండూ దండగే ఏం చేయాలో తెలీక, బావకి మావయ్యకి తెలీకుండా వాళ్ళ గదుల్లో వెదుకుతున్నాను. నా వెదుకుడు అత్త పసిగట్టింది. పుస్తకం తీసుకొచ్చి నాకిచ్చింది. నేను ఖంగుతిన్నాను.

'ఇలాంటి పుస్తకాలు ఎక్కడ దొరుకుతాయి?' అని అడిగింది.

'అద్దెకిస్తారు'

'ఎంత అద్దె'

'రోజుకి పదిపైసలు.'

'తీసుకొచ్చినప్పుడు నాకూ ఇవ్వు, అద్దె నేను ఇస్తానులే' అంది అత్త.

'అలాగే' అన్నాను.

ఆ రోజు నుండి నేను తెచ్చిన పుస్తకాలు పగలు అత్త చదివేది. రాత్రి చిన్న గుడ్డి దీపం పెట్టుకుని నేను చదివేవాడిని. అత్త దగ్గర డబ్బులు వసూలు చేసేవాడిని.

✡✡✡

సిమెంటు చప్టా మిత్రబృందాన్ని చూస్తే, అందరిలో ఏదో ప్రత్యేకత కనిపిస్తుంది.

నాలో ఏ ప్రత్యేకతా లేదనిపించేది. ఆ ప్రత్యేకత ఆ గుర్తింపు పొందడానికి ప్రయత్నంగా, మూర్తికి సెక్స్ పుస్తకాలు అత్తకి సప్లై చేస్తున్న విషయం చెప్పాను.

'మంచి అత్తని పట్టావురా' అన్నాడు ఆ రోజునుండి అత్తని నన్నూ కలిపి సెక్సీగా కామెంట్లు చేసేవాడు. అది నాకు చాలా ఇష్టంగా ఉండేది. ప్రభావం చూపేది.

నేను కూడా ఏవేవో ఊహించుకుని ఆనందించేవాడిని. వీటన్నింటివల్లా నాకు చదువు ధ్యాస కుదర్లేదు. ఇంటర్ ఫస్టియర్ పరీక్షలు వచ్చాయి. రిజల్ట్సు వచ్చాయి. ఫస్టియర్ పోయింది. పరీక్ష పోయినా సెకెండ్ ఇయర్ చదవచ్చు. పరీక్షపోయినా ప్రభావం నా మీద అంతగా పడలేదు. ఇంట్లో పరీక్ష పాసయ్యానని చెప్పాను. అంతా సంతోషించారు.

కానీ ఆ సంతోషం ఎక్కువ రోజులు నిలవలేదు. బావ కాలేజీకి వెళ్ళి మార్కుల లిస్టు పట్టుకొచ్చాడు. దాంతో మావయ్య అమ్మతో 'ఇంక వీడు చదవడు, ఇలాగే అబద్దాలు చెపుతాడు. టెన్త్ పాసయాడు. ఏ టీచరు ట్రైనింగ్ కో పంపితే సరిపోతుంది.' అన్నాడు.

ఆలోచన్లు అక్కడితో ఆగాయా లేదు.. ఉద్యోగం రాగానే మావయ్య కూతురు జమునని ఇచ్చి పెళ్ళి చేస్తే సరిపోతుంది అనుకున్నారు.

జమునని పెళ్ళాంగా తలచుకోగానే, వళ్ళంతా కంపరం ఎత్తింది. చదువాగిపోతే పెళ్ళి చేసేస్తారేమో? అన్న భయం వేసింది. జమున కళ్ళముందు మెదలగానే, చింపిరి జుత్తు దారాపాతంగా కారుతున్నముక్కు, ముదురు రంగు పరికిణీ, జాకెట్టు, అసహ్యానికి అచ్చమైన నమూనా అనిపించేది.

కానీ సెకండ్ ఇయర్‌లో జాయిన్ అవడం వల్ల, కాలేజీ హడావిడి వల్ల, పరీక్ష పోయిన ఎఫెక్ట్ ఎక్కువగా కనబడలేదు.

ఆ ఏడాదే కృష్ణకి బి.యి. సీటు వచ్చింది. వాడు విశాఖపట్నం వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడు. ఇంటర్ ఫస్టియర్ పోయిందన్న విషయం రాజగోపాల్‌తో చెప్పాను. వాడు బాధపడ్డాడు.

'ఇలా పరీక్ష పోతే నీకు బాధవెయ్యదురా?' అని అడిగాడు.

అవును బాధే కానీ ఏం చెయ్యనూ ఇంట్లో ఉన్న జనాభా వల్ల రాత్రిపూట చదువుకి కుదరదు అమ్మని 'మేథ్స్' ప్రైవేటు పెట్టించమంటే, 'చదువుకునే వాడికి ఈ హంగులన్నీ ఎందుకు, అదిలేనివాడికే అవన్నీ అవసరం నువ్వు చదవలేనప్పుడు, ఆ టీచర్ ట్రైనింగ్‌లో చేరు' అంటుంది.

మావయ్య నవ్వుతూ టీచరు ట్రైనింగ్ అవగానే 'జమునతో పెళ్ళి నీకేమిటిరా జీవితం వడ్డించిన విస్తరి' అంటాడు. ఇంక వీళ్ళు ఇలాగుంటే క్లాసులో పాఠాలు ఎలా చెపుతారో నీకు తెలుసు. ఆ సాంబశివరావు లెక్కలు చెపుతాడా! గారడీ చేస్తాడా? అన్నట్టుంటాడు. బోర్డుమీద లెక్కరాసి' వచ్చేసింది! వచ్చేసింది! అంటూ కింద ఆన్సరు వేస్తాడు. లెక్క మధ్యలో మూడొంతుల స్టెప్స్ మింగేస్తాడు.

'మేష్టారు లెక్క పూర్తిగా చెయ్యండి' అంటే మా ఇంటికి ట్యూషనుకి వచ్చేయ్ అంటాడు. ట్యూషను వెళ్ళగల వాళ్ళు బాగుపడతారు! వెళ్ళలేని వాళ్ళు చెడిపోతారు! ఇంక రెండో లెక్కల లెక్చరర్ కాశీనాధ్ క్లాసుకంటూ వస్తే చాలాబాగా చెపుతాడు. కాని

క్లాసుకే రాడు రాత్రి తాగిన మత్తు పొద్దున్నకి విరిగితే ఆరోజు క్లాసు ఉన్నట్టు లేకపోతే లేదు. కాని క్లాసుకంటూ వస్తే ఆ రోజు లెక్కల పండుగే! ఇంక ఫిజిక్స్‌కి వచ్చే ఈశ్వరరావు ఇన్ షర్ట్ చేసి టై కట్టుకుని 'మోస్ట్ అన్ ఫిట్ ఇన్ హిజ్ క్లోత్స్' అన్నట్టుంటాడు.

ఒక్క న్యూటన్స్‌లా చదవడానికి పాతికసార్లు టై టైట్ చేసుకోవలసి వచ్చేది. అప్పుడు గాని అది గొంతులోంచి బైటకి వచ్చేది కాదు.

వచ్చే మాష్టర్లందర్లోనూ, ఇంగ్లీషుకి వచ్చే భాస్కరరావుగారు, తెలుగుకి వచ్చే నరసింహమూర్తి ప్రత్యేకం.. భాస్కరరావుగారి క్లాసు పెద్ద ఇంగ్లీషు డ్రామా జరుగుతున్నట్టుగా ఉండేది. పాఠం మరిచి ఆయనలో నటుడ్ని చూసి ఆనందించేవాళ్ళం. నరసింహమూర్తి క్లాసు శృంగార భరితంగా, ఎంతో ఇంట్రస్టింగ్ గా ఉండేది.

'వీళ్ళందరివల్లా నా అవసరం ఏమిటో నేను మర్చిపోయాను. నా అవసరం పాఠం చదివి, తెలుసుకుని మార్కులు తెచ్చుకోడమే అన్న విషయం నాకు తట్టలేదు' అన్నా.. అలా అనడమే కాదు నాకేదో అన్యాయం జరిగిపోతోందన్నట్టుగా, రాజగోపాల్ నా చదువు గురించి అడిగే ప్రశ్నల్ని తట్టుకోలేక వాడితో పరిచయం తగ్గించి, మూర్తితో పరిచయం పెంచుకున్నాను.

మూర్తి నన్నూ, అత్తనీ కలిపి చేసే సెక్స్ కామెంట్సు నాకు సుఖాన్నిచ్చేవి. 'పుస్తకాలేనా సప్లై చేసేది. కాస్త నీ యవ్వనాన్ని కూడా పంచు ఆనందిస్తుంది.' అనేవాడు.

నేనేం సమాధానం చెప్పేవాడిని కాదు. నవ్వేసి ఊరుకునేవాడిని కాని నా చూపు మారిందన్న సంగతి నాకూ అత్తకీ కూడా అర్ధం అయింది. అందుకే నేను ఎదురవగానే అవసరం ఉన్నా లేకపోయినా పైట సరిచేసుకునేది. పని చేసుకుంటూ నన్ను వోరగా చూసేది. ఇవన్నీ మూర్తికి చెపితే, మూర్తి నవ్వేవాడు. 'నువ్వు ధైర్యం చేస్తానని మీ అత్త ఎదురుచూస్తోందోయ్' అనేవాడు.

'అంటే?' అన్నాను.

'ఇన్ని పుస్తకాలు చదివావు ఇంకా జ్ఞానం రాలేదా? నువ్వు కూడా మీ అత్త అంటే ఇష్టం ఉన్నట్టు ప్రవర్తించు' అన్నాడు నవ్వుతూ.

మూర్తికి చెప్పలేదు కాని, నే మసులుతున్న విధం అదే అప్పుడప్పుడు చేతులు తగిలించడం. చూపుల్లో చూపు పెట్టి చూడడం, ఏ విషయం చెప్పాలన్నా భుజం మీద తట్టో, వెనకనుంది తట్టో చెప్పడం చేస్తున్నాను. స్పర్శానుభూతి పొందుతున్నా, ఇంతకన్నా ఏం చెయ్యడానికీ ధైర్యం చాలడం లేదు.

కాని నా ధైర్యాన్ని పెంపొందించడానికా అన్నట్టు.. అత్త ఒకరోజు 'చిన్నా బ్రా తీసుకొస్తావా' అంది. నేను ఆశ్చర్యపోయి 'వూ' అని చెప్పి డబ్బు తీసుకున్నా, రెడీమేడ్ బట్టల షాపుకెళ్ళి 'బ్రా ఇమ్మన్నా' వాడు 'ఏ సైజు' అని అడిగాడు. నాకేం చెప్పాలో అర్ధం కాలేదు.

షాపువాడు నా కన్ఫ్యూజన్ అర్ధం చేసుకు 'వయసెంత' అని అడిగాడు.

'ముప్పై ఏళ్ళు' అన్నా...

ముప్పై ఒకటి, ముప్పై రెండు, ముప్పై మూడు అంటూ ఏదో బ్రా తీసి ఇచ్చాడు. వాడు చెప్పిన సైజులు నాకు అర్ధం కాలేదు. కానీ ఆ బ్రా తీసుకొచ్చి అత్తకి ఇచ్చా...

ఆ సాయంత్రం అత్త 'నువ్వు తెచ్చిన సైజు బ్రా సరిపోలేదు చిన్నా' అంది.

'మరి నువ్వు సైజెంతో చెప్పలేదు కదా?' అన్నా గడుసుగా...

'రోజూ దొంగ చూపులు చూస్తావు ఆ మాత్రం తెలీదా?' అంది నవ్వుతూ.

నా దొంగతనం దొరికినంతగా ఫీలయాను. ఇదే విషయాన్ని మూర్తితో చెప్పా ... మూర్తి నవ్వుతూ, తాడు పట్టుకుని కొలవవల్సింది. అన్నాడు. ఆ క్షణంలో నా బుర్రలో మెరుపు మెరిసింది. ఆ మెరుపులో నన్ను నేను కంట్రోలు చేసుకోలేకపోయాను. నాలో

ఏదో నమ్మకం, విశ్వాసం భ్రమలు రేపింది. నేను నా కలల్లో విహరిస్తుండగానే ఓ రోజు రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి భోజనం చేసి సెకండ్ షో సినిమాకి వెళ్ళిపోయాడు మావయ్య, అది జులై నెల అవడం వల్ల సమ్మర్ వేడింకా విశాఖపట్నాన్ని వదిలిపోలేదు. ఇంట్లో అందరూ పడుకోవడానికి డాబా ఎక్కేసారు.

అత్తకిందని పని చేసుకుంటోంది. నేను అత్త వెనకాలే ఏవో పొల్లు కబుర్లు చెబుతూ తచ్చాడుతున్నా... ఏదో చెయ్యాలి... అసహనం.. ఉద్వేగం... అత్తకి నా కోర్కె తెలియచెప్పాలి! ఎలా?

వెనకే తిరుగుతున్న నేను, అత్త కిందకి వంగినప్పుడు.. జాకెట్లో చెయ్యిపెట్టి వొడిసి పట్టుకున్నా. నేననుకున్నట్టు ఏం జరగలా, అత్త చిర్నవ్వు నవ్వలా.. నన్ను దగ్గరగా.. తీసుకు ముద్దులు కుడవలా!.. నా చెయ్యి బయటకి నెట్టేసింది.. 'జమునా' అంటూ కేక పెట్టింది.. జమున కిందకి దిగి వచ్చింది.. జమున రాగానే అత్త తన పనిలో మునిగిపోయింది.

నేనక్కడినుంచి కదల్లేకపోయా... చేసినపనికి గిల్టీ ఫీలింగ్‌తో మెదడు మొద్దుబారిపోయింది.. సెక్స్ డ్రీమ్స్ అన్నీ కల్లలుగా మారిపోడం తట్టుకోలేకపోయాను.

ఏం చెయ్యాలి?.. కిం కర్తవ్యం?... అత్త రుజు మార్గంలో కెళ్ళి.. నన్ను వక్రం లోకి నెట్టేసింది. భ్రమ.. ఎందుకింత భ్రమ పడ్డాను?... ఓటమి ఒప్పుకోబుద్ధి వేయలేదు. అందుకే అక్కడ కాసేపు తచ్చాడి, మేడమీదకి వెళ్ళిపోయా... ఆ రాత్రి నిద్రపట్టలా.. మర్నాడు ఈ విషయం మూర్తికి చెప్పలేదు.

✡✡✡

ఆ సంఘటన తర్వాత నేను అత్త దగ్గరకు పోలేదు. అత్తకూడా నా దగ్గరకు పుస్తకాలకోసం రాలేదు. ఈ పుస్తకాల్లో, కథల్లో వంచన ఎంతగా మనసుని భ్రమ పెట్టాయో అర్థం అయింది. నా స్వభావ విరుద్ధంగా ప్రవర్తించి, అవమానం పాలయాననిపించింది.

అత్త ఈ విషయాన్ని మావయ్యతో చెప్పింది అనుకుంటా, మావయ్య నన్ను అదోలా చూసాడు ఏ గొడవా చెయ్యలేదు. ఈ అవమానంతో నేను మూర్తికి దూరంగా ఉండడం మొదలు పెట్టా, సెప్టెంబరులో ఇంటర్ ఫస్టియర్ పాసయాను. కాని శ్రమ ఎక్కువ అవడం వల్ల, సరైన ఆహారం లేకపోవడం వల్ల టైఫాయిడ్ జ్వరం వచ్చింది, కొన్నాళ్ళకి తగ్గి మళ్ళీ వచ్చింది. డబుల్ టైఫాయిడ్ వల్ల ప్రాక్టికల్స్‌కి వెళ్ళక సరిగ్గా చదవక ఇంటర్ సెకండ్ ఇయర్ పోయింది. చదువు కంటిన్యూ చేయలేక ఆ ఏడాది ఇంట్లో ఉండిపోవలసి వచ్చింది.

✡✡✡

రోజూ ఇంట్లో అత్త ముఖాముఖీగా ఎదురవడం, అత్త చూపులో కనిపించే నిరసన భావం, నన్ను అనేక ఆలోచనల్లో పడేసింది. అత్తలో అకస్మాత్ పాతివ్రత్యం భరించలేక పగలల్లా ఎక్కడేనా గడపవలసివచ్చేది.

అలాకాలం వెళ్ళబుచ్చడానికి ఎన్నుకున్న చోటు సెంట్రల్ లైబ్రరీ అవడం నా అదృష్టం. అత్త చేసిన అవమానం వల్ల, లైబ్రరీ పుస్తకాల మధ్య మంచి రచయితల భావపరంపరలవల్ల అంతవరకూ నాలో విరిసిన తనూ జిజ్ఞాస, కోర్కె తగ్గిపోయి, మనో జిజ్ఞాస పెరిగి మంచి పుస్తకాల కోసం వెదకడం మొదలు పెట్టాను... మంచి పుస్తకాలు ఏవి? ఎలావుంటాయి? అన్నది తెలీదు. ఏ పుస్తకం మనసులో చాలాకాలం గూడుకట్టుకు నిలుచుండి మనసుని నిలేసి మథిస్తుందో, అవన్నీ మంచి పుస్తకాలే అన్న అభిప్రాయం ఏర్పడింది.

అలాంటి పుస్తకాలలో గోపీచంద్ 'అసమర్ధుని జీవయాత్ర' మొదటిది. ఆ నవలలో ఏదో సహజత్వానికి అందని లాజిక్ ఉంది. అదేమిటో అర్థం కాలేదు! దానిలాగే బుచ్చిబాబు 'చివరకు మిగిలేది' నవలలో మనిషి స్వభావాల్లో కల సీక్రెసీ ఒక పట్టాన హరాయింపుకి రాలేదు.

శ్రీ శ్రీ 'మహాప్రస్థానం', తిలక్ 'అమృతం కురిసిన రాత్రి' చలం నవలలు, నా మనసులో చీకటి కోణాన్ని ప్రకాశవంతం చేశాయి. ఆ సమయంలోనే మూర్తి స్నేహం తగ్గిపోవడం, మళ్ళీ రాజగోపాల్‌తో స్నేహం చిగురించింది.

అప్పటికి రాజగోపాల్ బి.ఇ మూడో సంవత్సరం చదువుతున్నాడు. వీడో విచిత్రమయిన మనిషి! ఏడాదిలో పదినెలలూ సినిమాలు చూస్తూ, నవలలు చదువుతూ ఆనందంగా గడుపుతాడు పరీక్షల ముందు రెండు నెలలూ బిర్రబిగుసుకు పోతాడు, ఎవరెళ్ళినా మాట్లాడడు. పుస్తకాల ముందునుండి కదలడు. పరీక్షలయాక 'ఎలారాసావురా? అంటే 'అరవై నాలుగు పర్సెంటు రావచ్చు' అనేవాడు. వాడనుకున్నంతా వచ్చేది. అది నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉండేది. కాని వాడే నాలో ఉన్న ఆత్మ వంచన నుండి విముక్తి కలిగించాడు.

రాజగోపాల్ తో స్నేహం అంటే సాయంకాలం బీచి, బీచిలో పాటలు, రాత్రి ఎనిమిది గంటలవరకూ రీడింగ్ రూము జంక్షన్‌లో, ఆ రోజు చదివిన నవల గురించి చర్చ, నిత్యకార్యక్రమాన్ని పాటిస్తూ, నేను లైబ్రరీలో సగం పుస్తకాలకి పైగా చదివేసాను.

✡✡✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

ఈ నవల క్రిందటి భాగం ఇంకా చదవలేదా..? లేక మళ్ళీ ఒకసారి చదువుదామనుకుంటున్నారా? వెంటనే కౌముది గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి..
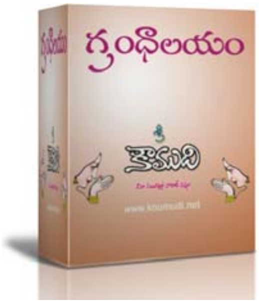
Click here to go to KOUMUDI Library